

Pariški brzovlak je iztiril vsled povodnji. Nesreča je zahtevala 7 mrtvih in 30 ranjenih.

Brzovlak je smrtno povozil na kolo-dvoru v Laškem uradnico Vido Primožič.

Težka poškodba rudarja. Pri sklapljanju vozičkov je pritisnilo v Trbovljah v jami ob zid rudarja Ludvika Zavrla. S težkimi notrajnimi poškodbami so ponesrečenega prepeljali v ljubljansko bolnico.

Nesreča rudarja. V Breznem pri Zidanem mostu je podsulo pri delu v rudniku rudarja Alojzija Ferline ter mu zlomilo desno nogo.

Zopet žrtev brezmejne podivjanosti. V Drenovcu nad Krškem ob Savi se je vršil v goricah Alojza Dimca iz Senuš poboj med fanti tik pred božičnimi prazniki. Jožef Janko iz Arta jo je ob tej priliki tako skupil s kolom, da je umrl na Štefanovo na posledicah udarcev v bolnici v Krškem. Orožniki so zaprli napadalce, ki so zagrešili uboj v vinjenosti in vsled vse obsodbe vredne surovosti.

Z nožem iz zasede. 22letni kmečki fant Franc Avsec iz vasi Dolže pri Novem mestu se je podal k mlinarju Al.

Turku v Sele po zmletu zmes. Na povratku je bil v noči iz zasede napaden od nekega kočarja, ki ga je tako obdelal z nožem, da so ga morali prepeljati v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo.

Smrtna nesreča s plinom iz oglja. V Domžalah na Kranjskem se je podala natakarka gostilničarja Marincija v noči k počitku in si prinesla v sobo v velikem loncu oglje, katerega je podnetila, da bi se ogrela. Natakarko Alojzijo Grabner iz Bele pri Spitaliču so našli drugo jutro mrtvo. Zastrupilo jo je udiševanje plina, ki je prihajal iz tlečega oglja.

Vlak je smrtno povozil dne 1. januarja na postaji Vižmarje-St. Vid pri Ljubljani mizarskega pomočnika Henrika Podobnika iz Podgore pri St. Vidu.

Vola, ki sta tehtala 2200 kg, je ubil zadnje dni mesar Josip Moršer v Kočevju.

Kazen za uboj žene. Dne 15. oktobra sta se nameravala zakonska Anton in Terezija Maznik iz Podul pri Reki lo-

čiti in se je odpravljajal mož k notarju v Krško. Pred odhodom je došlo med obema do prepira, ker žena ni hotela skuhati zajtrka in je še moža nahu-lila, naj le gre, kamor hoče in naj se ji ne prikaže več pred oči. Ta odgovor je Maznika tako razljutil, da je pobil ženo s kolom na smrt. Novomeški senat je obsodil skesanega obtoženca dne 30. dec. na 1 leto in 6 mesecev ječe in na triletno zgubo častnih pravic.

Novo 1000dinarske bankovce bo izdala naša narodna banka. Zamenjava bo pričela dne 1. januarja 1933.

Tvrdka R. I. Petek v Ptuj, nasproti pošte, priporoča svojo bogato zalogo stekla in porcelana vseh vrst po najnižji ceni in želi vsem čitateljem srečno in veselo novo leto!

Pomanjkanje spanja je največkrat posledica nervoznega stanja. Stalno negovanje telesa s Fellerjevim blagodišečim Elsafluidom, tem že skozi 35 let preizkušenim domačim sredstvom in kozmetikom, vedno pomaga. Poskusna steklenica stane 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez nadaljnjih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341, Sav. banov.

★

Tri bratje — tri vlomilci.

Štefan, Pavel in Franc Bojec, sinovi posestnika Bojca v Dolenji vasi pri Ribnici na Kranjskem, so bili v domačem kraju celo na dobrem glasu.

Od lanske pomladi naprej so se vršile po Ribniški dolini tatvine, vlomi in celo ropi, da je bilo prebivalstvo v neprestanem strahu. Strahovalce kmečkega prebivalstva so slednjič le razkrinkali orožniki, ki so napravili pri Bojevčevih hišno preiskavo. Našli so celo vrsto ukradenih reči, katere so nosili z zločinskih potov domov trije zgoraj imenovani bratje.

Obtožnica je očitala Francu Bojecu, da je že avgusta 1930 v Dolenji vasi ukradel 1000 Din vredno kolo. Brata Pavel in Štefan sta dne 23. februarja vlomila v zaklenjeno hišo Antona Zobca

Zasmehovani iznajditelji.

Malo je iznajditeljev, ki bi ne bili izpostavljeni najgršemu zasmehu sodobnikov; med tem, ko jim vijejo potomci vence priznanja ter zahvale. — Usoda iznajditeljev! Tudi danes ni prav nič drugače.

Ko je bila iznajdena parna lokomotiva, se je krohotal celi svet. Nastopali so učenjaki, ki so za las natančno dokazovali, da je trajno premikanje železnih koles po železnih tračnicah popolnoma izključeno. Da je premikanje s pomočjo pare nemogoče, je dokazal francoski fizik Bemoulli. Njegovo naloge je nagradila pari-

Pavel Keller:

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Ples.

Ob samotni veliki cesti, ki je peljala iz mesta v eno miljo oddaljeno vas Podbreg, je stala v lepi dolinici med gozdovi, daleč od sveta, očeta Blažuna »Gostilna pri stari lipi«. Med tednom je prihajalo tja malo gostov, le kakšen voznik, drvarji, gozdar in vsak tretji dan pismo-voja. Oče Blažun je bil ljudomil človek, zato je želel, naj pošiljajo pošto le dvakrat v tednu, v slabem vremenu pa sploh ne.

Danes sta bila pri »Lipi« vrvež in ukanje. Blažun je bil oznanil v krajevnem listu velike kolone in »imeniten« ples. In ker je bilo lepo vreme, je drlo ljudstvo tja na omnibusih, na lojtrskih vozovih in na kolesih; nekateri so prihajali tudi peš.

Pri eni izmed miz so sedeli nadučitelj Podobnik, posestnik Meden in lep fant, Jernej Bogatec.

»Zakaj pa ti nič ne plešeš, Jernej?« je vprašal stari učitelj.

Fant je mračno odgovoril:

»Prišel sem s plesišča, kjer je sedela pri blagajni smrt sama in vabila na ples. Tam so godli vse drugačni basovi, vreščali drugačni piski, plesali in se vrtinčili mrlički. To divje plesanje takoj po vojni pa se mi gabi; zdi se mi, kakor da copotajo po grobovih. Nekdo je bil izračunal, kako dolgo bi bilo dvoredje, sestavljeno iz grobov Nemcev, ki so padli v svetovni vojni, če bi čelo groba merilo le meter. Petnajst ur bi potreboval najhitrejši vlak, da bi prevozil to strahotno pot. In ti ljudje tukaj še plešejo!«

Stari učitelj je rekel mehko:

»Jernej, ne sodi tako strogo. Ljudje so žejni veselja, hlepe po življenju, gibanju, plesu in radosti po vseh teh strahotah, trpljenju, ki so ga morali prestat. Pomisli vendar, da so bili vsi ti mladi ljudje opeharjeni za skoraj pet let svojega

v Dolenji vasi, kateremu sta ukradla 6800 Din v gotovini ter dve hranilni knjižici s skupnimi vlogami 43.000 Din. Obe knjižici sta pozneje zavrgla. Mesece julija je vdrl France v hišo Jakoba Mrharja v Dolenji vasi in mu odnesel 1230 Din gotovine. V noči na 23. avgusta sta brata Štefan in France vlomila v Rakitnici v hišo Janeza Grebenca in sta mu odnesla nekaj cigaret in denarja v skupni vrednosti 118 Din. Vrh tega sta izvršila še celo vrsto drugih vlomov in tatvin. V noči na 11. septembra so vsi trije v Kotu vdrl v hišo sester Ane Mrharjeve in Marije Lovšinove ter zahtevali od njih denarja. Grozili so jima

tudi z revolverjem, nožem in kolom. Dobili so 600 Din gotovine, 3 pare zlatih uhanov, 2 zlatnika, 1 revolver in nekaj jestvin.

Vlomilska trojica je dajala dne 30. m. m. odgovor za svoja dejanja pred senatom v Novem mestu in tudi priznala očitane jim zločine. Senat je obsodil Štefana Bojca na 3 leta in 6 mesecev robije ter na izgubo državljskih pravic za dobo 5 let. Pavla Bojca na 2 leti in 1 mesec robije ter na izgubo državljskih pravic za dobo 3 let, in Franca Bojca na 3 leta in 3 mesece robije ter na izgubo častnih državljskih pravic za 5 let.

DRUŠTVENE VESTI

Remšnik. Spominska prireditev turških vpadov v naše kraje je pokazala našo javnost v dobri luči. Mnogo mladine in odraslih se je udeležilo in igralci ter igralke so tekmovali, kdo bo imel boljše turško uniformo ter po duhoviti igri »Turški križ« pokazal turške in naše prednike v boju za kulturo polumesca in sv. križa. — Na praznik sv. Treh kraljev pa priredimo igro za naše izseljence. Vabimo vse domačine in sosede! Ravno žalostno stanje sedanjih dni naj nas družijo v skupnem razvedrilu, pa tudi tolažilo zaupanja na božjo pomoč in lastno življenjsko silo. Pridite!

Cirkovce. Pridite gledat »Dve nevesti« od Cv. Golarja, ki jo vprizori bralno društvo 8. januarja!

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Toliko priznanja kot na praznik sv. Štefana že dolgo niso želi fantje in dekleta našega Prosvetnega društva. Priredili so namreč pravo izseljeniško proslavo v spomin slovenskim izseljencem s prav obširnimi programom. Petje slovenskih domoljubnih pesmi po moškem in mešanem pevskem zboru je učinkujoče zadonelo po dvorani. Po deklamaciji pesmi »Slovenski izseljenec«, katero nam je podal mali Lipovšekov Franček, ter po kratki razlagi o pomenu igre

so nastopili naši igralci s pretresljivo igro: »Za srečo v nesrečo«. Že pri prvem dejanju je ostalo malokatero oko suho. Vsa čast fantom in dekletom za izborni podano igro. Ne moremo drugače, kakor da želimo naši agilni in požrtvovalni mladini v Novem letu toliko uspehov na katoliškem prosvetnem polju, kot so ga dosegli v preteklem. Naj Vam ostane tudi v bodoče Vaš kašipet naš nesmrtni blaženi Slomšek.

Sv. Ana v Slov. goricah. Fantje in dekleta Marijine družbe so Marijin praznik proslavili s skupnim sv. obhajilom in akademijo. Lepo sta govorila brata Simonič, kako naj dajejo fantje in dekleta Marijine družbe drugim lep vzgled in kako srečni bodo, ako ostanejo zvesti Mariji vodnici. — Na Štefanovo je naša mladina vprizorila ganljivo igro »Za srečo v nesrečo« ob prav lepi udeležbi. Ob enem je bil občni zbor katoliškega prosvetnega društva. Na praznik sv. Treh kraljev po večernicah pa bo občni zbor fantovskega odseka. Fantje, pridite v prav obilnem številu!

Ptujska gora. Na praznik sv. Treh kraljev priredi katoliško prosvetno društvo »Slavček« na Ptujski gori igro »Tri sestre« od dr. Kreka. Pridite, začetek ob treh popoldne.

Velika Nedelja. Smolo smo imeli. Vsa fara je že težko čakala na igro »Črna žena«, ki bi jo morali igrati na Štefanovo, pa nam je ta preklicani revmatizem nagnal glavnega igralca v posteljo, ki pa se ga je kot fant od fa-

re kmalu otresel. Ker je imel v boleznih dovolj časa za študirati, pravi, da bo njegov »Štefulček« za sv. Treh kraljev še sijajnejši, kot bi bil na Štefanovo. Za to vsi na sv. Treh kraljev v društveno dvorano. Vstopnice dobite že x. četrtek popoldne v kaplaniji.

Polzela. Na splošno željo občinstva ponovi Katoliško prosvetno društvo igro »Mlinarjev Janez« na sv. Treh kraljev dan v Prosvetnem domu. Začetek ob treh popoldne. Vstopnice se dobijo v predprodaji pri gospej Heleni Cizejevi. Vljudno vabi odbor.

Trnovlje pri Celju. Godbeni odsek »Slavček« priredi dne 8. januarja igro »Mlinar in njegova hči«.

Sv. Križ tik Slatine. Fantovski odsek prosvetnega društva Slomšek« priredi v nedeljo dne 8. januarja krasno igro tridejanko »Pri kapelici«.

Priznanje pljanega sovjetskega uradnika.

V Berlinu je izšla knjiga inženirja-mehanika dr. Kristijana Hetzl z imenom: »Berlin — Moskva — Lubjanka.« List »Vozroždenie« je priobčil iz nje več člankov. V tej knjigi pripoveduje dr. Hetzl med drugimi to-le:

»Brat moje žene, ravnatelj velikega tovarniškega podjetja, je na svojem domu večkrat sprejemal sovjetske trgovske zastopnike v Berlinu. K njemu so prihajali ruski specialisti in uradniki po svojih opravilih. Tudi jaz sem imel večkrat priliko s temi gospodi govoriti o sovjetski industriji.

V začetku so ponavljali vsi — kakor bi bili naučeni — to, češ, kaj mi čitamo v sovjetskih listih, kako naglo raste sovjetska produkcija, kako ženjalno je zamislil Stalin »pjetiletko« itd. Enkrat pa pri nekem obedu, ko smo pili mnogo renskega in mozelskega vina, sta sovjetska uradnika postala z nami bolj odkritosrčna.

Jednemu izmed njih, mlademu sovjetskemu inženiru in komunistu, se je

življenja, za najlepša leta, za mlada leta, ki se ne povrnejo nikoli več! O tistih, ki so bili na bojnem polju, ne bom govoril, usodo teh poznaš ti bolje nego jaz; toda tudi tukaj doma je bilo strašno: pomanjkanje, skrbi, stradanje, dvojno in trojno delo, ki je ležalo na ramah žensk — vsa ta tesnoba polna puščoba življenja. Ni čuda, če sedaj zahteva mlada kri svojo pravico, če se hoče mladina smejeti, plesati, rajati. Zapri mlade konje teden dni v temen hlev, potem pa jih izpusti — videl boš, kako bodo zdijvali, potrgali zaprego, zlomili soro, prevrnili voz. Vse to je čisto naravno!

Fant ni odgovoril. Oziral se je po plesalcih z mračnim licem, strmo gledal posebno svojo lepo sestro Katrico. Tedaj je izpregovoril kmet Meden. Bil je to koščen mož s tršatim obrazom. Lasje so se mu ježili nad nizkim čelom, imel je naprej štrlečo brado in mčne lične kosti. V očeh mu je ležala tista prihuljena prežavost, ki je prirojena vsem surovim sebičnejšem in ki je niti tedaj ne morejo prikriti ali jo vsaj ublažiti, če se poskušajo smejeti.

»Najbolj se zopet kratkočasi Colnar«, je rekel Meden. »No, saj je bil vedno pravcati petelin, vedno cukren oblizek ženskam!«

»Hudo se mu je godilo v vojni; bil je dvakrat ranjen, kakor je bil dvakrat ranjen in enkrat zasut naš vrli prijatelj Jernej. Oba imata železni križ prvega razreda.« Tako je dejal učitelj.

Meden se je kratko in meketajoče zasmeljal: »Železni križ prvega razreda! To je že nekaj! Zadnjič so menda kockali zanje; kdor je vrgel čez petnajst, ga je dobil.«

Jernej je sedel najprej čisto tiho; nato pa je planil kvišku. Bil je bled ko zid in težko je dihal.

»Meden, pojdite malo z menoj na cesto!«

»Kam naj grem?«

»Obračunala bova! Saj veste, da sem častnik!«

»Šolmošter ste!«

»Častnik sem! Vi, bedni prikrivač, ste nekaj besedičili o železnem križu. Pojdite z menoj na cesto!«

ška akademija; a železnica je kljub temu dokazu vozila. Bemo-ulli parnika se je pisal Lardner. Ta angleški profesor je dokazal znanstveno, da bo poprej mogoče popeljati se na mesec, nego prevoziti s pomočjo parne sile Ocean. Ko je iznašel Benja-min Franklin leta 1740 strelovod, so zlagali nanj in na iznajdbo smešne pesmice in ga zasmehovali, češ, da je ukradel nebu strelo.

Usode bridkega posmeha je postal deležen francoski inženier Lebon, ki je hotel upeljati v Parizu plinsko razsvetljavo. Njega samega so zaklali 2. dec. 1804, na dan kronanja Napoleona x.